

UNIVERSITATEA DIN BUCURESTI- FACULTATEA DE DREPT
SCOALA DOCTORALA

TEZA DE DOCTORAT

Regimul juridic al daunelor punitive
În dreptul irakian și comparativ.
Un studiu comparative

Scientific coordinator

Prof .Dr. DRAGOS ALEXANDRU SITARU

Candidate PhD:

AL JASHAMI MUHAMMED KHARIY QSAIR

BUCURESTI

2018

Rezumat în română :

clasificate printre primele aplicații estimate ale dreptului delictual, daunele punitive au avut o istorie de controverse și dezbateri. Daunele punitive sunt despăgubiri suplimentare acordate ca urmare a unor despăgubiri obișnuite ca urmare a unui comportament neglijent, rău intenționat sau înșelător al unui inculpat; ei sunt în mod special intenționați să pedepsească criminalul sau să ofere o instanță celorlalți membri ai comunității. Rolul daunelor punitive este de a corecta comportamentele dăunătoare, descurajând astfel acțiunile defectuoase. Daunele punitive au o istorie lungă. În ciuda faptului că conceptul de daune punitive a derivat recent de la sistemul judiciar englez, importanța esențială pe care a dobândit-o în alte sisteme juridice nu trebuie pusă la îndoială. Această "importanță esențială" poate fi atribuită mai multor factori-cheie, printre care se numără legislația specială sau amendamentele recent emise în Irak și Franța, care au adoptat în mod implicit premii de daune punitive. De asemenea, au fost generate probleme juridice prin introducerea unor premii de daune-interese punitive, cum ar fi constituționalitatea acestora și criteriile de evaluare a acestora. Daunele punitive, ca și multe teorii juridice, se confruntă cu diferențe în analiza lor sau în identificarea funcțiilor lor. De asemenea, există două școli opuse: un grup care se opune daunelor punitive și unul care își apără importanța. Fiecare dintre ele este susținută de anumite argumente. În abordarea scopului funcțiilor lor, unii au încercat să restrângă aceste funcții și să-și limiteze activitatea la pedepsire și descurajare, în timp ce alții au căutat să extindă obiectivele dorite, inclusiv adăugarea de alte obiective, cum ar fi compensarea regulată și justiția socială și returnarea scop.

Cercetările recente evidențiază faptul că daunele punitive creează un concept cu multe suprapuneri de ceasuri, cu alte concepte având funcții similare în alte

momente. De exemplu, unii au sugerat termenul de bani inteligenți pentru a descrie conceptul, care a fost văzut ca un scop pentru un inculpat rău intenționat și viclean. Cu toate acestea, mulți care au fost interesați de examinarea acestei teorii au explorat discriminarea și diferențele dintre despăgubiri și daune punitive și, alternativ, între același concept și termeni care se apropie, dintre care cea mai importantă este daune agravante.

Scopul daunelor punitive este dublu, rezultând atât compensarea cât și prevenirea, ca o modalitate de a "plăti" prejudiciul acuzatului. Cu toate acestea, în cazul în care criminalul a demonstrat un comportament scandalos, el poate primi daune suplimentare punitive pe lângă daunele compensatorii inițiale. În această situație, valoarea daunelor punitive este de obicei mai mare decât suma solicitată pentru prejudiciul creat.

Dacă daunele punitive sunt un regim excepțional, este firesc ca documentele internaționale să încerce să protejeze persoana de a fi expusă nedrept sau să fie crudă, excesivă sau inumană. Uneori, în cauzele civile, pe lângă daunele compensatorii, aceste instanțe acordă daune punitive.

Întrucât acest studiu examinează poziția legii și a sistemului judiciar față de daune punitive din Irak și din România, se poate afirma că ambele țări sunt de acord cu principiul compensării depline, un principiu pe care unii îl consideră a fi bariera care împiedică aplicarea de daune punitive. Judecând România în contextul sistemului juridic european, acesta din urmă ezită în continuare în ceea ce privește daunele punitive, dar studiul va încerca să sublinieze că pot exista daune punitive și că sunt tratate în diverse legislații, chiar dacă nu sunt explicit enunțate. În Irak, unde sistemul juridic este creat în conformitate cu legiuitorul francez, acesta din urmă se opune sistemului juridic al SUA care permite daune-interese punitive, legea franceză - aplică în continuare principiul compensării depline, care nu include nici o idee de pedeapsă sau vină, iar pedeapsa și culpa sunt baza pe care se bazează daunele morale.

Acest studiu încearcă să analizeze legislația legală din Irak și România, ca studiu comparativ între cele două țări, să se concentreze asupra statutului de daune punitive în astfel de legislații, determinând disponibilitatea elementelor unei astfel de compensații, în special elementul de pedeapsă pe care o astfel de compensare se bazează pe motivul că pedeapsa este de natură penală și că locul său natural este prevederile codului penal. Acest studiu încearcă, de asemenea, să compare asemănările dintre unele prevederi ale legilor - fie că este vorba de legea civilă în sine - sau acele legi care abordează cazuri specifice cum ar fi legile referitoare la protecția consumatorului, mediul sau răspunderea produsului și le compară cu punitive daune.

Acest studiu a fost împărțit în trei capitole: Capitolul (1) discută teoria și funcționalitățile din spatele daunelor cauzate de prejudiciu în cadrul legii generale, prin studierea ideii de daune punitive și a caracteristicilor lor distinctive. Apoi examinați funcția de daune punitive în domeniul răspunderii juridice.

Capitolul 2 discută apoi domeniul de aplicare a cererilor de despăgubiri punitive și se va concentra asupra cazurilor de daune colective, precum și a stării dezechilibrului dintre partea vătămată și vina.

În timp ce capitolul (3) discută problemele juridice ale premiilor pentru despăgubiri penale, va discuta identificarea daunelor punitive, precum și aplicabilitatea în diferite alte sisteme juridice (care nu recunosc asemenea daune). Vătămări corporale sau daune punitive ar putea să apară ca o pedeapsă suplimentară în plus față de despăgubirile compensatorii în cazul unui comportament particular caracterizat de răutate, justificare sau opresivitate. Semnificația daunelor punitive este diferită de sensul obișnuit al cuvântului; mai degrabă, putem numi daune punitive celor care sunt excluse din categoria despăgubirilor compensatorii. Ele nu compensează părții vătămate pentru "daunele" pe care le-au suportat. Daunele punitive sunt "amenzi" sau "penalități" care sunt impuse în plus față de compensațiile complete pentru a penaliza sau a

stabili o instanță atunci când un juriu este convins că comportamentul pârâtului a scăzut sub anumite standarde.

De fapt, atât daunele punitive, cât și legea penală funcționează pe un principiu unic, adică "retribuția și descurajarea. Daunele punitive se acordă atunci când comportamentul criminalului poate fi caracterizat prin neglijență, răutate sau opresivitate. ființa umană este în stare de siguranță sau de drept, sau pune în pericol sau chiar încalcă drepturile unui alt om. Răutatea inculpatului este un stat caracterizat prin căldură sau comportament cu scopul de a răni o altă ființă umană. drepturile omului într-o manieră severă sau severă, de exemplu prin abuzul de autoritate sau printr-un avantaj necuvenit din cauza vulnerabilității unui alt individ.

Acordarea de despăgubiri compensatorii se face pentru a restabili "pierderea pe care reclamantul a suferit-o din cauza comportamentului ilicit al inculpatului. În ciuda unor motive neclare care susțin conceptul de prejudicii punitive, ceea ce este sigur este că acestea sunt menite să servească funcțiile de penalizare și de prevenire. La confluența dintre cele două tipuri de daune, apare o anumită îndoială cu privire la motivația compensatorie a daunelor punitive, o explicație fiind că daunele exemplare moderne ar putea fi egale cu un tip de "amenzi private" cvasi-criminale "cu scopul de a penaliza și de a preveni anumite greșeli. Din punct de vedere istoric, au fost considerate daune coerente ca exemple de încălcare a Clauzei Procesului de Procesare al Amendamentului al paisprezecelea, precum și interzicerea amenzilor excesive a opta amendament. Cu toate acestea, Curtea a respins ideea că acordarea unor premii mari de daune punitive poate încălca dispoziția anterioară, în sensul că al optulea amendament nu este aplicabil cazurilor în care "guvernul nu a urmărit acțiunea, nici nu are dreptul să primească o parte din daune acordate. În mod alternativ, în opinia instanței, "clauza privind procesele excesive" ar putea plasa anumite restricții constituționale la granturi mari de daune punitive. După evaluarea inițială a valabilității daunelor punitive

bazate pe "preocupările generale privind rezonabilitatea", Curtea modernă aplică acum un cadru mai detaliat, multifactorial în revizuirea daunelor punitive.

Cu toate acestea, principiul fundamental care stă la baza - că prejudiciile punitive substanțial exagerate sau impuse fără protecția procedurală adecvată încalcă procesul corect - a constituit în mod constant temelia analizei constituționale a Curții. Deși Curtea a fost ambiguă cu privire la existența unor limite de daune punitive ca rezultat al unui proces echitabil, Curtea a clarificat că, deși statele au "o largă putere de apreciere ... în ceea ce privește impunerea de daune punitive", "Clauza de proces "interzice daune punitive considerabil disproportionale sau impuse fără o măsurare adecvată.

Nu vom avea nici o problemă atunci când relația juridică este națională în toate elementele sale. Legea națională va judeca pretențiile care decurg din această relație. Nu ne vom confrunța cu nicio problemă dacă există un acord internațional, bilateral sau colectiv, adevărata problemă cu care ne confruntăm atunci când o instanță emite o decizie care include o clauză de acordare a daunelor punitive.

Recunoașterea acestei decizii și a implementării acesteia într-o altă țară nu recunosc daune punitive din mai multe motive, fie pentru că ideea de daune punitive este o idee ciudată, fie pentru că prevederile de despăgubire depind de principiul reparării depline pe baza ideii reparării restabilind situația în măsura posibilului prin compensarea reclamantului pentru pierderea și câștigurile pierdute.

Majoritatea legilor statului prevăd un set de condiții pentru acceptarea recunoașterii sau executarea unei hotărâri judecătorești. Străine și adesea similare condiții între țări, dar cea mai importantă dintre aceste condiții este cerința reciprocității și cerința de a nu încălca regula judiciară străină a politica publică a statului. Reciprocitatea ca principiu este legată de suveranitatea principală - norma generală în dreptul internațional.

Politica publică ca concept este legată de protecția ordinii sociale predominantă în stat. Unele state implică faptul că daunele punitive reprezintă daune care se dovedesc a fi contrare ordinii sociale și, prin urmare, refuză să le recunoască din cauza fricii de conflict cu politica publică a statului.

Cealaltă întrebare controversată este chestiunea recunoașterii puterii arbitralului în astfel de premii care conțin daune punitive, precum și validitatea arbitralului în acordarea unor astfel de premii de despăgubire.

Diferitele poziții ale instanțelor, precum și opiniile juriștilor, susțin că arbitrajul acordă despăgubiri punitive sau, în caz contrar, arbitralul nu poate acorda o astfel de compensație.

Concluzie

Daunele punitive sunt concepute în primul rând pentru a atinge două scopuri importante: pedeapsa și descurajarea. Scopul lor este de a sancționa persoana acuzată de comportamente necorespunzătoare sau de încercarea de a beneficia în mod ilegal de cineva care acționează cu bună-credință și de a împiedica în primul rând pe făptuitor să comită un act identic și să descurajeze pe alți oameni să încerce să repete fapta ilicită. Cu toate acestea, despăgubirile se referă, de asemenea, la fundamentele daunelor punitive, în special în țările care au acordat despăgubiri reclamantului, în loc să stabilească o amendă care se aplică direct trezoreriei statului. Este posibil să se acorde despăgubiri fără aprobarea unor daune punitive, însă instanțele nu vor decide să acorde daune punitive fără a acorda, de asemenea, despăgubiri. Daunele punitive au o natură excepțională și nu sunt previzibile. Acestea sunt descrise ca fiind "cvasi-criminal", în timp ce evaluarea acestor daune este supusă unui număr de factori care ar trebui să ghideze instanța în estimarea unei compensații adecvate, incluzând atât comportamentul inculpatului, cât și cel al reclamantului. Astfel de factori au un impact major asupra deciziei instanței în ceea ce privește "daunele punitive", în special în ceea ce privește rata de eroare a sumei care urmează a fi acordată.

Daunele punitive sunt încă un subiect discutabil pentru cercetători, judecători și scriitori din cauza numeroaselor probleme care au devenit din ce în ce mai evidente în aplicarea daunelor punitive. Deoarece dreptul internațional încearcă întotdeauna să se distanțeze de aplicarea oricărei excepții de la legislația existentă, pentru a proteja persoana de a fi supusă vreunei încălcări sau a încălcării drepturilor personale, iar "principiul complet al despăgubirii" adoptat în conformitate cu "legea internațională" această cerere. În ceea ce privește relația dintre daunele punitive și constituție, este nevoie de mai mult de o față. Modificările constituționale ale Constituției Statelor Unite au reprezentat o arenă pentru interpretare, cum o văd unii, închizând ușa cu daune punitive, iar altele impunând restricții privind aplicarea acestor compensații. Pentru a determina domeniul de aplicare a unei astfel de compensații, există o nevoie clară de a determina standardul de conduită necesar pentru o astfel de compensare, precum și de criteriul probei și de a clarifica dacă și cum se aplică daunele punitive în caz de încălcare a contractului, când o astfel de încălcare este deliberată, nepăsătoare și apatică. Răspunderea producătorului și responsabilitatea pentru daunele aduse mediului vor fi discutate în cazurile în care se solicită daune-interese punitive de mediu. Acestea sunt două moduri care se extind la partea afectată și arată elementul de lăcomie, neglijență și înșelăciune a celei mai urâte imagini fără a descuraja. Daunele punitive au reprezentat un factor de descurajare, represiune și pedeapsă severă pentru aceste cazuri.

Recunoașterea unei dispoziții judiciare străine care implică acordarea de despăgubiri punitive și executarea în cadrul unui stat printr-o decizie a instanțelor din acest stat este o chestiune necontestată. Această problemă este supusă mai multor factori și criterii diferite. Cel mai important dintre aceste criterii este sistemul juridic adoptat de stat care urmează să fie aprobat pentru a aplica aceste compensații în sensul că este un stat care adoptă sistemul de drept public sau de drept privat. Există, de asemenea, o dispută asupra valabilității arbitrilor în acordarea de despăgubiri punitive, care subliniază faptul că părțile vor impune

recursul la arbitraj și nu se poate imagina că cineva vrea să se pedepsească. Deși multe țări nu declară explicit că acceptă daune punitive, au numeroase practici și legi judiciare care implică implicit repararea ca pedeapsă privată în condiții diferite, cum ar fi amenințarea cu amenzi, clauze penale și încălcări ale drepturilor de autor în cazurile de "proprietate intelectuală".

În concluzie, pot fi rezumate următoarele aspecte:

1 - Daunele punitive sunt produsul justiției engleze, dar au fost adoptate rapid și puternic de către sistemul judiciar american, până când am constatat prin hotărârile judecătorești că toate statele recunosc acordarea de daune punitive, cu unele diferențe în ceea ce privește tipurile de costume, alții. Prin încălcarea contractului, de exemplu, într-un moment în care un stat precum Arizona o blochează, un stat precum Idaho permite daune punitive care încalcă cazurile contractuale.

2. De asemenea, majoritatea legilor civile se bazează pe principiul amplorii erorii în estimarea compensației, ceea ce înseamnă că compensația nu este constantă în toate cazurile, ci se schimbă în sus și în jos cu greșeala comisă de pârât, ceea ce este o dovadă clară că funcția penală a răspunderii civile există, deși nu este explicit menționată.

3. Multe țări, în special cele care adoptă sistemul de drept civil, sunt încă preocupate de conceptul de daune punitive. Funcția de pedepsire limitează răspunderea penală față de răspunderea civilă. Această situație trebuie reevaluată. Amenda se regăsește și în majoritatea legilor civile, iar amenda este o pedeapsă financiară similară daunelor punitive.

4. Argumentele de respingere a daunelor punitive legate de neconstituționalitatea lor, în special în clauza de pedeapsă dublă, sunt obiecții care merită atenție și studiu. Persoana nu poate fi pedepsită în propriul său corp și bani în același timp, mai ales ca o pedeapsă, cum ar fi daune punitive imprevizibile, ca amendă excesivă. Observând că, cu excepția Constituției din Malawi, nici o altă Constituție nu sa ocupat de reparații.

5 - În pofida existenței unei echipe care respinge daunele punitive, nu putem nega rolul acestei compensații în pedeapsa și descurajarea necesară, în special în cazurile de daune colective, cum ar fi daunele aduse mediului și responsabilitatea producătorilor și protecția consumatorilor, și încrederea indivizilor și le-a protejat de înșelăciune și fraudă, precum și protecția mediului.

6. Este timpul să renunțăm la principiul reparării depline, în special în Irak, deoarece este mai degrabă un principiu negativ decât un principiu pozitiv. Mai exact, principiul reparării complete nu mai este cu adevărat complet. Acest principiu restabilește doar situația. Acest punct este departe de realitate, deoarece reclamantul a fost supus la multe daune psihologice sau morale și a pierdut timp, efort și durere care nu pot fi compensate pe deplin de principiul de acoperire.

7. Litigiul privind dreptul arbitralului de a acorda sau nu daune punitive este un conflict care necesită soluții radicale definitive și întărește încrederea în capacitatea arbitrilor de a lua decizii care pot fi aplicate și respectate. Propunem aici ca centrele internaționale de arbitraj să adopte un text unificat de acceptare sau respingere, astfel încât părțile să fie conștiente de o astfel de compensație.

8. Hotărârile judecătorești străine, inclusiv daunele punitive în fața instanțelor dintr-un alt stat al cărui sistem juridic se opune unei astfel de compensații sau, cel puțin, nu sunt explicit enunțate, este o problemă importantă, mai ales că se referă la drepturile persoanelor fizice. Este deci necesar ca organismele internaționale să ia măsuri pentru a apropia punctele de vedere ale statelor, pentru a permite recunoașterea și executarea hotărârilor instanțelor străine cu daune punitive.

9 - Irakul și România sunt țări care nu au prevăzut în mod explicit daune punitive, iar analiza multor legislații din aceste două țări a concluzionat că există unele paragrafe care se apropie de ideea de daune punitive implicit în fiecare caz de astfel de legislație, în timp ce sistemul judiciar este încă reticent în ceea ce privește recunoașterea daunelor punitive explicite.

10. Propunem modificarea Codului civil, fie în Irak, fie în România, permițând ca regulile generale să fie luate ca daune punitive, în special în cazul încălcării

interesului public și interesului grupului și că daunele punitive vor fi alocate cei afectați ca o formă de reformă, care încurajează încrederea în societate